

skabsaaret; hvis det sidst afsluttede Regnskabsaar ikke var Kalenderaaret, vil der endog være flere Maaneder end 3. Ogsaa for den Periode af Regnskabsaaret vil det sandsynligvis næste Aar ikke blot falde ind under den ordinære Skattelovgivning, men ogsaa under den ekstraordinære, hvis vi laver en saadan med næste Aar for Øje. — Til § 13 er der af Finansministeren stillet Ændringsforslag om, at Paragraffen udgaar, hvilket er tiltraadt af Udvalget. — Endelig er der til Lovforslagets Titel af Finansministeren stillet Ændringsforslag om, at Titelen ændres til: „Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten“. Ved tredje Behandling vil der være at stille et Ændringsforslag i Anledning af dette sidste Ændringsforslag.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget og alle Ændringsforslagene med Undtagelse af det under Nr. 4, der er stillet af et Mindretal, til Vedtagelse.

N. Neergaard: Ved første Behandling af dette Lovforslag havde jeg Lejlighed til udførligere at komme ind paa en Betragtning af dets almindelige Karakter, og jeg skal ikke komme tilbage her til. Det har været accepteret fra alle Sider, fra Regering og Rigsdag, under Behandlingen af vore ekstraordinære Indkomstskattelove kun at medtage i disse Love saadanne Bestemmelser, som er af rent fiskal Natur og, for saa vidt som man ændrer noget ved Lovenes Bygning, da kun at gøre det for den Tid, for hvilken den overordentlige Lov gælder, og kun hvis en saadan Ændring er nødvendig af rent fiskale Hensyn. Den Grundbetragtning er ogsaa opretholdt under Behandlingen af nærværende Lovforslag, og derfor er Udvalget kommet ret let over det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører (Moesgaard-Kjeldsen) dvælede saa længe ved, nemlig Spørgsmaalet om Andelsselskabers Stilling.

Der var i Virkeligheden indenfor det langt overvejende Flertal i Udvalget ingen Stemning for at røre ved et saa stærkt fremtrædende Led i hele vor bestaaende Beskatning af Indkomst og Formue. Naar Andelsselskaberne her stilles anderledes end Selskaber med begrænset Ansvar, ligger det ikke i, at man har villet givet Andelsselskaberne nogen Begunstigelse, som skulde være en Præmie for deres nyttige og samfundsgavnlig Virksomhed, men simpelt hen fordi Andelsselskaberne, hvad der er anerkendt af Lovgivningen lige fra 90-erne, da vi først begyndte at beskæftige os med disse Forhold, rellig

set staar anderledes end Selskaber med begrænset Ansvar, idet i et Selskab med begrænset Ansvar Selskabet er en fra Aktionærerne forskellig juridisk Person, hvilket ikke er Tilfældet med Andelsselskaberne og deres Parthavere. Denne Grundforskel mellem Andelsselskaber og Selskaber med begrænset Ansvar gør sig ikke alene gældende i vor Lovgivning om Indkomst- og Formuebeskatning, men ogsaa f. Eks. i vor Stempelovgivning. Det er altsaa et bærende Træk i hele vor Skattelovgivning, og det er, forekommer det mig, dybt begrundet i Forholdenes Natur. Derfor synes jeg ogsaa, vi kan spare os Overvejelser over, hvorvidt nogle Andelsselskaber bærer sig mere forsvarligt og rigtigt ad end andre. Det er ikke det, det kommer an paa i disse Forhold, og i hvert Tilfælde mener jeg, at selv naar vi en Gang maatte komme til at revidere disse Bestemmelser, kan vi ikke da skelne mellem Andelsselskaberne, efter som vi synes mere eller mindre godt om deres Virksomhed. Den Sag maa tages rent principelt.

Det glæder mig at kunne sige, at Regeringen, baade den tidligere Finansminister og den nuværende, har stillet sig imødekommende overfor det Mindretal, jeg tilhører, paa flere ikke uvæsentlige Punkter. Allerede ved første Behandling udtalte jeg et Ønske om at bringe Aktieselskabernes Beskatning noget op og fandt det lidet hensigtsmæssigt, at der var saa stor en Forskel paa Beskatning af private og af Aktieselskaber, idet det maatte virke som en direkte Opfordring til i stor Stil at hængemme Udbytte, som saa kunde komme til Uddeeling i kommende Aar, hvor der ingen ekstraordinær Beskatning var. Der er i Udvalget, for øvrigt allerede under den forrige Finansminister, naaet en Overenskomst, som gaar ud paa, at Maksimumsgrænsen baade for private og for Aktieselskaber sættes til 25 pCt. i Stedet for som efter Lovforslaget 30 pCt. for private og 20 pCt. for Aktieselskaber. Det maa indrømmes, at den ekstraordinære Beskatning, der efter denne Lov vil falde paa Indtægter, der erhverves ved Aktieselskaber, ikke er ringe, idet der for de største Udbytters Vedkommende først er de 25 pCt. paa Aktieselskabet, dernæst indtil 25 pCt. paa Aktionæren, hvorved Skatten altsaa kommer op som Maksimum paa 50 pCt.

Ligesom altsaa Regeringen har vist os Imødekommen med Hensyn til Forhøj-